

der vil tro, at dette Lovforslag vil blive vedtaget saaledes, at Arbejde i større Udstrækning kan paabegyndes senest midt i November. Jeg tror, at Tidspunktet er forpasset; det er for sent til, at der i indeværende Aar kan iværksættes Grundforbedringsarbejder i nogen større Udstrækning. Den ærede foregaaende Taler vilde ganske vist hævde, at Arbejdet allerede var i fuld Gang; men det kan altsaa ikke være i Henhold til dette Forslag; det maa være udenom det. Men selv om dette Forslag kun kunde medføre, at der kunde skaffes Arbejde til 100 Mand i en Maaned, vilde jeg alligevel hilse Forslaget med Tilfredshed, thi selv 100 Mand Beskæftigelse i en Maaned er af Betydning, om end det ikke i større Udstrækning formindsker Arbejdsløsheden.

Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at der er Arbejder nok, hvis man vil fremme Boligbyggeriet i større Udstrækning, end Tilfældet hidtil har været, og under Finanslovsdebatten har jeg haft Løjlighed til at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal og at henstille til Ministeriet at paabegynde Byggearbejder til et Beløb af 50 Mill. Kr. Det vilde skabe Arbejde i stor Udstrækning og i meget væsentlig Grad bidrage til at formindske Arbejdsløsheden, men jeg har endnu ikke hørt noget til, at det højtærede Ministerium er ved at foretage saadanne Overvejelser.

Dette Lovforslag er genialt affattet med Hensyn til at give det Udseende af, at man fra Statens Side vil yde Bidrag til Arbejders Iværksættelse, uden at det medfører nogen Udgift for Staten. Det offentlige Bidrag til disse Grundforbedringsarbejder vil i Virkeligheden kunne skrives med eet Tal, nemlig med et 0. Det er jo kun i de Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen skønner, at Arbejdet ellers ikke vil blive udført, at man kan benytte denne Lov. I det praktiske Liv vil det stille sig saaledes, at de Landmænd, der er økonomisk velstillede og driver deres Ejendomme paa en forsvarlig Maade, allerede vil have iværksat Grundforbedringsarbejderne, eller ogsaa vil de hurtigst muligt gøre det, naar de bliver klare over, at Forbedringen af Jorden vil betyde en forøget Velstand for dem. Der bliver altsaa kun Tale om den Del af Landbefolkningen, der er økonomisk daarligere stillet, og der hedder det i Loven, at der kun kan gives Tilsagn om denne betingede Støtte paa det Vil-

kaar, at man skønner, at der er tilstrækkelig Sikkerhed i Ejendommen, og at Grundforbedringen vil betyde en forøget Rentabilitet, og endelig, at Ejerens personlige Forhold er af en saadan Beskaffenhed, at det er forsvarligt at yde en saadan Garanti. Naar en saadan Ejer har gennemgaaet denne Skærsild, kan han opnaa den Begunstigelse, at forsaavidt han hos sin Bank eller Sparekasse kan opnaa et Laan, siger Staten og Kommunen, saa yder vi Garanti for dette Laan. Der skal kun gives Prioritet i Ejendommen næst efter de Prioriteter, der i Forvejen er i den, og dette vil betyde, at Laanet bliver ret dyrt, idet det altsaa bliver en sidste Prioritet. Havde man foreslaaet, som det tidligere har været omtalt, at denne Prioritet skulde gaa forud for de andre, saa var der Mulighed for, at Laanene kunde opnaas paa billige Vilkaar. Den Omstændighed, at de skal staa efter de andre Prioriteter, skal jeg i denne Forbindelse ellers ikke opholde mig ved; jeg peger blot paa, at det betyder, at Laanet ikke ydes paa særlige billige Vilkaar. Dette Laan skal afdrages i Løbet af 10 Aar, og Renter og Afdrag kan, hvis de ikke betales, inddrives ved Udpantning, altsaa ved Hjælp af Kongens Foged.

Jeg giver den ærede foregaaende Taler Ret i, at der vil vist meget sjældent blive Tale om, at det offentlige her kan lide et Tab. Det offentlige sikrer sig efter denne Lov saaledes, at de Tab, der kan blive Tale om, vil blive uhyre ringe, saa at der paa dette Omraade ikke bliver nogen Udgift, hverken for Stat eller Kommune, og derfor har jeg Ret til at sige, at Statens eller det offentliges Bidrag bliver Nul. Der staaar ganske vist i de to senere Paragraffer, at de Dokumenter, der skal udstedes i Anledning af Laan til disse Arbejders Iværksættelse, er stempelfri, og at der ikke skal betales Gebyr for Tinglæsning. Men det er ikke noget Offer fra Statens Side, thi hvis Arbejderne ikke bliver udført og Laanene ikke bliver optaget, vil Staten jo ikke her faa nogen Indtægt at give Afkald paa; det er en let Maade at være godgørende paa, for det koster ikke Staten en Øre. Hvis Lovforslaget derimod bliver anvendt i meget stor Udstrækning, vil det betyde en meget stor Gevinst for Stat og Kommune. Jeg holder mig eksempelvis til det Tal: 100 Arbejdere, der blev nævnt før; det er ikke noget stort Antal. Hvis vi forudsætter, at de hundrede Arbejdere er arbejdsløse og oppébærer en